

Kmetijski list

Glasilo „Samostojne kmetijske stranke za Slovenijo“.

Naročnina:

celoletno	Din 20—
pololetno	Din 10—
četrtletno	Din 5—
posamezna številka	Din 1—

Kmet pomagaj si sam,
in svoje stališče v državi
uravnaj si sam!

Inzerati:

malí oglašci do 9 petít vrst	à Din 1-50
večji inzerati od 10 petít vrst naprej	à Din 2—
notice, izjave, poslano, reklame petít vrsta	à Din 3—

Uredništvo in upravnništvo lista je v Ljubljani, Kolodvorska ulica 7, v hiši „Ekonom“.

Kmetska vlada.

V istem hipu, ko jočejo beograjski demokrati listi za kmetsko vlado Stambolijskega, pa napada demokratska »Domovina« nas, ker smo za kmetsko vlado.

Odkod to nasprotje?

Odgovor je enostaven. Demokrati so za kmetsko vlado drugod, ker jim je miroljubna zunanja politika kmetijskih vlad v drugih državah po godu. Oni pa so proti kmetski vladi doma, ker ni politika pravih kmetijskih strank prav nič miroljubna proti njihovi gospodski nadvladi in ž njo zvezanim izkoriščanjem ljudstva.

Tega pa seveda naši demokrati odkrito ne morejo povedati in zato pišejo, da so kmetske vlade sploh nemogoče. In nesreča Stambolijskega jim daje, kakor mislijo, ugodno priliko, da svoj trditveni »dokažejo«. Ta težaven posel je prevzela »Domovina«, če pa tudi z uspehom, je drugo vprašanje.

»Domovina« argumentira sledeče:

Bolgarska revolucija je zopet dokazala, da so kmetske vlade tako v modernih državah kakor tudi v kulturno zaostalih državah nemogoče. Stambolijski je propadel, ker je vodil izrazito kmetijsko stanovsko politiko, lasti je bila njegova zunanja politika dobra. Kakor Radić pa da se je tudi Stambolijski posluževal demagoških gesel, kar pa izključuje trajen uspeh. Kmetijsko ljudstvo je miroljubno in zato se hitro uda sili, kar je pokazala Bolgarska. Povsod na svetu da uspevajo samo stranke, ki niso izrazito stanovske, kar da so pokazale tudi zadnje volitve. Kmetska vlada pa da je tudi nemogoča, ker predsednik vlade ali pa kak poslanik v Parizu vendar ne more biti kmet, temveč gospod-meščan. Končno pa je treba pomisliti še to, da nima slovenski kmet istih interesov ko vojvodinski. Zato da ima najboljšje izglede demokratska stranka, ker združuje vse sloje naroda.

Naj odgovorimo kolikor mogoče kratko na te argumente »Domovine«.

Kmetske vlade so v resnici danes težko izvedljive in v tem oziru se ne adajamo nobenim sanjam. Leta 1848. je bil kmet še tlačan in telesno nesvoboden, torej še pred dobrih 70. leti. Do leta 1860. in tudi še kasneje je moral slovenski kmet napeti vse sile, da je plačal graščakom odkupnino za prejšnjo svobodo. Bil je dalje kulturno silno zaostal, saj so bili v vasi ljudje, ki so znali pisati izjeme, poleg tega je bil še v njem strah pred gosposko. Toda kmet je vstajal, nabrazba je prišla v vas, nastala je stanovska samozavest in polagoma je morala stranka za stranko pobarvati svoje programe s kmetijskimi gesli, če je hotela dobiti sploh kaj kmetijskih glasov. Napredek kmetske zavesti pa se je šele pričel in še mi vsi bomo doživeli tudi tiste čase, ko ne bo pomagalo volilno pobarvanje meščanskih programov, temveč ko bo volil kmet samo kmetsko stanovsko stranko.

To vidimo danes že pri Čehih, da se ozremo le na najnaprednejši slovenski narod in to vidimo tudi pri največjem slovanskem narodu, pri Rusih in sploh pri vseh Slovanih. Zato je danes češki ministrski predsednik agrarni Švehla in brez njega bi češka vlada že davno bila kup razvalin. Na Ruskem ne govore več o delavski vladi, temveč celo Trocki sam pravi, da mora vlada postati delavsko kmetska in da morajo imeti v njej kmetje odločilno besedo. Na

Poljskem je ministrski predsednik Witos, ki je bil priprost kmet in ki je danes rešitev za Poljsko.

Kmetska vlada ni torej nemogoča, temveč le težko izvedljiva, ker je politično življenje na kmetih še silno mlado. Pa to so skušile svoje dni tudi vse meščanske stranke, ki so se morale boriti stoletja dolgo, da so iztrgale plemićem vlado. Zgodovinski razvoj gre nevdružno v tej smeri, da je po plemićski prišla meščanska, po meščanski pa pride kmetska vlada.

Priznamo, da je idealna vlada tista, ki ustreza prav vsem stanovom. Toda danes je taka vlada nemogoča, ker je sedaj vse tako pristransko urejeno, da zmaga pravica le na ta način, če se z večletno vlado dosedaj zatiranih stanov izenačijo nasprotja, da dobe vsi stanovi enake pogoje za razvoj. Kmetska stanovska vlada je torej samo posledica nepravilne vlade meščanstva in če se neenakosti ne dajo odpraviti drugače, je upravičena tudi diktatura. Notranja politika Stambolijskega ni bila torej napačna, temveč logična. Da pa je prišel Stambolijski v tako silno nasprotje z inteligenco, pa leži najmilejše rečeno, krivda na obeh straneh.

Stanovska politika kmetski ni nobena demagoška politika, in tak očitak Stambolijskemu je že več ko smešen, kajti za svoje prepričanje je dal Stambolijski življenje. Kdaj stori to demagog?

Čisto starokopiten meščanski predrazsodek pa je, da ne more biti kmet predsednik vlade. Gosposde se kar ne morejo navaditi na misel, da bi mogel biti kmet njim enak. Po njihovem mnenju mora kmet dihati po gnoju, mora biti analfabet, ali pa ni kmet. Naj si zapomnijo! Bistvena zahteva kmetske misli je, da kmet tako napreduje, da bo prav tako nabrazen ko meščan. Bi res radi znali, v čem je prebivalec New Yorka nad ameriškim farmerjem.

Tisto pridiganje o nasprotju med vojvodinim in našim kmetom pa je volilna neumnost in nič drugo. Skupnost kmetskega ljudstva ima samo ta namen, da doseže v gospodarskem oziru varovanje interesov producentov, na kulturnem polju dvig vasi in opustitev dosedanjega privilegiranja mest, v zunanje političnem pa miroljubno, toda ne strahopetno politiko. Mar nima tudi vojvodinski kmet teh interesov.

»Dokaz« se je »Domovina« torej popolnoma ponesrečila.

Mi pa smo za kmetsko vlado še iz drugih ozirov, zlasti pa zato, ker more korupcijo ubiti samo sveža poštenost kmetskega ljudstva, ki je pri vseh dosedanjih kupčijah neudeleženo.

Samo kmetska vlada pa je tudi v stanu, da izvede pravilno razdelitev svetovne produkcije in da uresniči s pomočjo zadrug delavsko - kmetsko skupnost in da s tem zadovolji na račun meščanskih slojev konsumente in producente. Jasno je, da je to pesem bodočnosti, toda ta pesem je tako veličastna, da take malenkosti ko zadnje volitve še v poštev ne pridejo.

Z ozirom na končne cilje človeštva, z ozirom na dobroti jugoslovenskega kmetskega smo še naprej za kmetsko vlado in kot njeni pionirji radi prenašamo vse nepravilnosti, ker velike misli zahtevajo velikih naporov, pa tudi žrtv.

Ni bil Rim sezidan v enem dnevu.

Klerikalna časnikarska poštenost.

Po § 19 tiskovnega zakona more vsakdo, ki je bil v kakem listu napaden, poslati dotičnemu listu popravek, ki ga mora list priobčiti na istem mestu in s istimi črkami, sa-

mo če odgovarja popravek predpisom tiskovnega zakona.

Predpisi tiskovnega zakona pa so deloma silno nejasni, deloma pa tudi skrajno zastareli in nezadostni.

Pri popravkih se n. pr. ne zahteva, da odgovarja popravek resnici in po zakonu se more najočitnejše resnice tajiti in najbolj lažnjive stvari trditi. Resnica ne igra pri popravku v zmislu tiskovnega zakona prav nobene vloge. Važno je samo to, da more biti popravek stvaren, to je, da ne sme biti v njem nobene polemike. Če odgovarja popravek tem predpisom zakona, čisto vseeno, če je popravek vseskozi lažnjiv, potem ga mora list priobčiti in ne sme v isti številki ničesar dodati, ker bi bil drugače list lahko tudi ustavljen.

Vse to je »Slovenec« seveda dobro znano in morda še bolje ko nam.

Kljub temu pa si je dovolil »Slovenec« časnikarsko nedostojnost, da je v svojem listu zveržil resnico, kakor da bi mi na priobčen popravek »Zadružne zveze« molčali zato, ker da ne moremo odgovoriti in da so zato laži Kmetijskega lista »razkrinkane«, kakor pravi »Slovenec«.

Na to časnikarsko nedostojnost »Slovenca«, ki pride ob priliki morda še prav, rečemo samo to-le:

Silno slabo mora stati stvar za »Zadružno zvezo«, če si ne zna drugače pomagati ko s smešnimi »stvarnimi« popravki po § 19 tiskovnega zakona. Je v resnici za počit, da bi kak popravek mogel »razkrinkati« laži.

Še bolj slabo znamenje pa je za »Slovenca«, »Zadružno zvezo« in pa prof. Remca to, da so na naš odgovor v 35. številki bili čisto tihi, da ni nihče prizadetih vložil tožbe proti Borcu, da ni »Slovenec« junško nastopil dokaza resnice v volovski aferi, temveč da si skušajo pomagati »Zadružna zveza« s smešnimi popravki.

prof. Remec z namalanimi škarjami

in »Slovenec« s časnikarsko nedostojnostjo.

Ker nikakor nismo tako dobri, da bi priznali klerikalni gospodi, bomo v kratkem še kaj več izpregovorili o »Zadružni zvezi« in o »Gospodarski zvezi«, da bomo »Slovenca« tako poučili, da se nas s časnikarskimi nedostojnostmi ne užene v kozji rog.

Kdor ima maslo na glavi, naj namreč ne hodi na sonce!

Koliko so dobili?

Slovesno je izjavil dr. Korošec v Beogradu, da zahteva »Jugoslovanska kmečka zveza«, da zapuste klerikalni poslanci skupščino, če bodo sprejeti novi davki.

Novi davki so sprejeti — klerikalni poslanci pa so ostali v Beogradu.

Zakaj to?

Naj pojasni to volilec dr. Korošec in njegovi, sicer tako gostobesedni časopisi.

Dne 18. marca se niso volilci zmenili tako z dr. Korošcem.

„Pr nite tatu!“

Ker leze slavni Ešles vedno bolj pod vladno okrilje, se je zatekel »Slovenec« k znanemu triku preganjanja tatov, da namreč očita drugim to, česar se boji, da bi mu očitali drugi.

Nedeljski »Slovenec« prinaša namreč v debelih črkah, da je demokratska opozicija le navidezna, da obstoja koalicija centralistov in da je tudi tov. Pucelj tih kompanjon vlade.

Niso naši pristaši tisti backi, da bi jim bilo treba še posebej razlagati praznoto tega trika, ki se še preganjanjem tatovom ne posreči. Zadoštuje popolnoma, če ugotovimo samo sledeče:

Niti tov. Pucelj, niti demokrati, niti kaka druga opozicijska stran-

ka ni glasovala za nužnost naknadnih kreditov in za nužnost vojaškega zakona, ko edino klerikalci.

Tega ne utaji nihče, ker to je zabeleženo in črno na belem ugotovljeno v skupščinskih zapisnikih.

Sedaj pa le kričite »Primate tatu«, bo vsaj javnost znala, kaj da ste!

Kje je denar?

Vprašamo tretjič, ker ves Ešles molči.

Med vojno, ko se je vse kmetsko ljudstvo pritoževalo čez oduševstvo v vnovčevalnici živine, je nekdo vprašal pokojnega Lampeta, če bodo vendar enkrat že zvišali ceno živini. Lampe je odgovoril: »Ne moremo še sedaj. Ustanovili bomo zavarovalnico za živino. Ta pa stane veliko denarja. Zato nabiramo sedaj iz dobička od živinske kupčije poseben fond, s katerim bomo ustanovili živinske zavarovalnice. Do danes imamo v ta namen nabranih že 2 in pol milijona K. Do konca vojne pa bo fond sigurno narasel na 5 milijonov.«

Vojna je minila, toda živinske zavarovalnice ni, fonda za ustanovitev zavarovalnice pa tudi — ni!

Vprašamo zato g. prelata Kalana, ki je po preobratu prevzel poverjenišvo za kmetijstvo, kaj mu je znane ga o tem denarju?

Kje je ta denar?

V kakšne namene se je porabil ta denar?

(Križevci pri Ljutomeru.) Tukajšnje gasilno društvo priredi dne 15. julija t. l. svojo 30. letnico, združeno z javno tekmo ter veliko ljudsko veselico na prostem. Ker imajo gasilna društva že v svojem geslu »Bogu v čast, bližnjemu v pomoč«, izražen svoj vzvišen namen in ker tega tudi resnično udeležujejo, upamo, da bodo vsi s svojo udeležbo pripomogli k čim večjemu uspehu slavnosti. Vsa društva v okolici se naprošajo, da isti dan opuste svoje prireditve. V slučaju slabega vremena, se vrši prireditev dne 22. julija 1923.

„V satanovih krempljih.“

Tistim vernim katoličanom, ki še vedno verujejo klerikalnim listom, naj slušajo v prevdarek besede, ki jih je prinesla aprilka številka »Glasnika presvetega Srca Jezusovega« in ki pravi o klerikalnih listih, da so v satanovih krempljih.

Evo, kar pravi »Glasnik presvetega Srca Jezusovega«: Tudi ob pisalni mizi krščanskega novinarja »asistira« satan! In je pridno na delu. Priliva k črnilu sovraštvo, maščevalnost, škodoželjnost, zavist. Narekuje novinarju: pikre opazke, žaljive besede, izživajoče izraze, dovčipe, povzete iz bogoslužnih izrazov; priznanje umetnosti, modi, uspehom, ki negujejo oblast počutnosti! Satan sestavlja izborne »zafkakcije«, katerim dobrodušno krščansko ljudstvo veselo ploska, ob katerih pa na tihem — gine srčna plemenitost. Satan je zmogel doseči sijajne uspehe s katoliško »moderno« v povesi, v pesmi, v sliki, v skladbi, v uniformi; v kakršnikoli »prosveti« mladostno domišljijo povesti na pota, ki so naravnost zasmehljive svete dostojnosti in lepote okusa.

Med Slovenci imamo pojave »katoliških (pisateljskih svinjarjev) pornografije«. Ali naj jih imenujemo z imenom? In ni ga — novega Mahničarja, ki bi mahnil črez v prepad drveče Slovence, rekoč: Stojte! V vrtincu praktičnega modernizma omamljene glave se ne zavedajo več — brezdnosti, v katerega slepo drvim. O, blagoslov sv. Očeta, pridi in oprosti peresa krščanskih pisateljev, piscev in dopisnikov — oblasti mesa in napuha in satana! Stori, da bo sukal »krščanska« peresa — angel varuh in duh božji in duh apostolstva pa duh isti-

nite bratske ljubezni do bližnjega! Sv. Oče Pij XI., dvignite tudi Vi l. 1923 vsak dan svojo uzvišeno roko, pa dajte blagoslov piscem katoliškega tiska na celem svetu, tudi Sloveniji, tudi Ljubljani in Mariboru!...

Besede »Glasnika presvetega Srca Jezusovega« pač ne rabijo dostavka. Pravilno je njih priznanje, ki mora biti vsem vernim katolikom v resen opomin, da ne trpe v svojih hišah listov, ki so od prve do zadnje črke posvečeni edinole sovraštvu, mesto da bi oznanjevali nauk ljubezni.

Neumnost kot argument.

V nedeljskem »Slovenec«, ki je sploh klasičen primer, kako časte klerikalni listi Gospodov dan, berno sledečo cvetko klerikalne politične modrosti in lažljivosti:

»Treba je naglasiti, da na nobeni seji ni bilo samostojnega poslanca g. Pucelja, ki sploh ni bil v Beogradu. Za gotovo se ve, da se je g. Pucelj pred svojim odhodom iz Beograda razgovarjal z več poslanci radikalnega kluba in zdi se, da so ga ti nagovorili, da pomaga vladi s tem, da se odstrani.«

Prav res se čudimo, zakaj m »Slovenec« kar naravnost napisal, da je poslanec Pucelj kriv, ker so sprejete dvanajstine, vsaj govore na deželi klerikalni agitatorji, da avtonomija samo zato še ni dosežena, ker je Pucelj še vedno minister!

Budalost »Slovenčeve« notice je sicer tako groba, da smatramo v resnici kot razžaljenje svojih bralcev, če bi jo še posebej zavračali ali razlagali.

Toda kakšno mnenje mora imeti »Slovenec« o klerikalni inteligenci, katere glasilo je, da si upa napisati tako budalosti Resnično! Kakor je »Slovenec« razžalil klerikalno inteligenco, tako je še ni prav noben liberalc v Sloveniji.

Ali pa ima nazadnje »Slovenec« prav, ko zida tako zelo na neumnost svojih bralcev, da se jim upa podajati tudi take argumente?

Dve interpelaciji.

Naš tov. posl. Pucelj je stavil minul teden dve interpelaciji: eno na ministra pravosodja zaradi preiskave na njegovem domu povodom tožbe proti »Kmetijskemu listu« s strani celjskih magnatov, drugo pa na ministra za kmetijstvo v zadevi izvoza naših vin. Ker je slednje vprašanje hudo pereče skoraj za tretjino Slovenije, ga prinašamo do besedno:

Za naše vinogradarje.

Vinogradništvo v naši državi se nahaja že delj časa v hudi krizi. Izgleda naravnost, da se blizu letošnjo jesen katastrofa, ako vlada za časa še ne poskusi vsega, kar je v njeni moči, da jo odkloni. Po mnogih pokrajinah naše države imajo vinogradniki že mnogo predlanskega vina po svojih kletah, lanski pridelek pa je razven malo izjem, še ves neprodan. In ker kaže trta tudi letos dobro, se je bati, da vinogradniki ne bodo jeseni razpolagali z dovoljno količino prazne posede. To je ena stran nevarnosti. Druga pa izvira od mrtve vinske kupčije. Vinogradnik ima vsako leto večje stroške: dražji delavci, dražja modra galica, žveplo in druge potreščine. Zato ni čuda, da ljudem pri polnih sodih zmanjkuje denarja in da ne zmagujejo vedno večjih davkov.

Vinskega izvoza, ki je bil nekdanj tako cvetoč iz naših sedanjih vinorodnih pokrajin, ni absolutno nikakršnega. Trgovinska pogodba s Čehoslovasko, ki se je po mojem dolgotrajnem prizadevanju sklenila lanske jeseni, ne more imeti pravega efekta (učinka), dokler se ne doseže od Čehoslovake znižanja

Pravi borec za zmago kmetske misli je samo tisti, ki podredi lastne interese skupni stvari

Komandantu
(posladiškega, artiljerijskega, kavalerijskega) puka

V

Čast mi je zaprositi komandanta puka, da dovoli mojemu sinu (hlapcu, viničarju ali njegovemu sinu) N. N. redovno (kaplarni, podnaredniku), 1. 2. 3. ali 4. čete, 1., 2. ali 3. bataljona, na osnovi rešenja g. ministra vojne in mornarice br. 4992 z dne 9. maja l. 1923 enomesečni četveni dopust in sicer od ————— do dne —————.

Vsih pomanjkanj delovnih sil ne morem spraviti četve in mladih in sem navezan na delo v vojski službe N. N.

Datum.

Podpis prosilca in natančen naslov.

Županstvo naj priloži sledeče potrdilo.

Županstvo občine ————— potrjuje,

da odgovarjajo vsi v prošnji navedeni podatki resnici in priporoča prošnjo v ugodno rešitev.

Pečat županstva in podpis župana.

Prošnja in priloga je kolika prosta.

Ce bi kdo rabil dopust za sina ali hlapca iz še katerih drugih zelo utemeljenih razlogov, naj to navede v prošnji.

Prošnje je vlagati naravnost na polk in jih je poslati priporočeno!

Tovariša M. pri Središču. Vprašujete,

če je Korošec še zaveznik Radića, ko ga pa Korošec »Slovenski gospodar« tako ljube napada. — Po zadnji izjavi Korošca v prilogi Radića se mora sklepati, da je Korošec še vedno Radićev zaveznik seveda le v toliko, v kolikor so klerikalci sploh v stani, da so zavezniki. Korošec se je namreč svezal s Radićem samo zato, ker se ga je zbal in ker je hotel z zavezništvom preseliti, da bi prihodnji postavil Radić v Sloveniji kandidata. Klerikalci torej niso hoteli zvezo s Radićem doseči uspeha za svoje volilce, temveč samo osigurati svojo strankarsko moč. Ker pa klerikalci vedno bolj spoznavajo, da je njihov račun napa-

čen in da bo Radić kljub zavezništvu postavil v Sloveniji kandidata, so ga pričeli polagoma napadati, da tako počasi pripravijo svoje volilce za boj proti Radiću. Treba imeti namreč vedno pred očmi, da bo pri prihodnjih volitvah najverjetneji nasprotnik Korošceve stranke Radić, ker se niže ko Korošec bo licitiral Radić. V ostalem pa opozarjamo na sledeči odgovor.

Tov. P. na Dolenjskem. »Ali je Korošec v vladi ali ne,« se glasi Vaše vprašanje. — Ne moremo odgovoriti z eno besedo, ker je klerikalna politika preveč zveržena. Takoj po volitvah je bil Korošec z eno nogo že v vladi. Samoradikalna vlada je bila imenovana samo zato, ker se je zanj izjavil Korošec in ker je kralju tudi obljubil, da bo to vlado podpiral, da donese najvažnejše zakone, med njimi imenoma uradniški, invalidski, vojni zakon ter proračun. Priznati treba, da je Korošec kralju dano besedo držal. V verifikacijski debati so klerikalci šli čez drn in strn za radikale in glasovali za razveljavljenje vseh mandatov, ki so bili radikalom neljubi. Pozneje so glasovali klerikalci za nulnost zakona o naknadnih kreditih v znesku 1200 milijonov, pri čemer je bila Slovenija sicer popolnoma preizta. Dalje so glasovali klerikalci tudi za nulnost vojaškega zakona. Klerikalni poslanci so glasovali torej tako, ko da bi bili v vladi in v njo bi tudi vstopili, da ni nastopilo ljudstvo. Volilci so namreč pričeli zahtevati izpolnitev obljub in ker teh klerikalci niso mogli dati, so začeli kričati proti vladi. Med tem pa je prišlo do konflikta med Radićem in vlado in klerikalci so se morali odločiti na eno ali na drugo stran. Srce jih je vlečlo k vladi, strah pred volicem pa k Radiću. In tako so jo udarili po stari svoji klerikalni poti. Na tihem se dogovarjajo z vlado in ji razlagajo, zakaj da se ne morejo javno nastopiti za njo. V javnosti pa kriče proti vladi, da jih Radić predčasno ne zruši. Obenem pa pripravljajo

kupčijo, da bi vlada Radiću prepovedala kandidirati v Sloveniji in bi tako dosegli klerikalci vse, kar požel njih strankarsko srce. Ne bilo bi se jim treba bati Radića, od vlade pa bi dobili razne gospodarske dobrote, ki jih silno rabijo. Vedno z eno nogo v vladi, tako je klerikalno stališče.

Turški Pavliha.

Nasradin-hodža hvali svojo hčer:

Nekega dne pelje Nasradin-hodža svojo kravo na semenj, da jo proda. Vse dopoldne jo prepeljava po trgu in ne more najti kupca. Končno ga sreča neki mešetar in ga vpraša, zakaj ni prodal krave.

»Kaj bil« odvrne Nasradin-hodža, »prepeljavam jo sem in tja a ne morem najti kupca.«

Mešetar si ogleda kravo in se pomudi, da jo proda. Nasradin-hodža pristane, mešetar vzame kravo; jo pelje po trgu in kriči:

»Ej, ljudje božji! Kravo prodajam! Lepa je in mlada, a čez šest mesecev bo storila!«

S tem klicanjem je zvalil silno ljudi okrog sebe in končno se mu posreči, da jo proda. Nasradin-hodža vzame denar in se odpravi domov. Besede mešetarjeve pa si je dobro zapomnil.

Ko pride Nasradin-hodža domov, najde v sobi nekoliko žensk in izve, da so prišle na ogled za njegovo hčer. Tedaj reče svoji ženi:

»Pojdi po svojih opravkih, sam stopim k ženskam, da pohvalim devotko, kakor je treba in kakor znam.«

Ko zagledajo ženske Nasradina-hodžo, mu rečejo:

»Kaj hočeš tu, hodža? Idi po svojih opravkih in pošli nam mater.«

»Nima časa in ne more priti,« odvrne Nasradin-hodža, »šla je, da pripravi devotki balo. Zato sem prišel mesto nje, kar pa hočete izvedeti od nje, to vam lahko tudi jaz povem, samo vprašajte. Prišle ste na ogled za mojo hčer, jeelite? Ej, tedaj vam lahko povem, da je devotka lepa, mlada v šestih mesecih bo storila!«

Ženske okamenijo od začudenja, ne zinejo niti besedice, se odpravijo in zapustijo hišo.

A žena Nasradina-hodže se razjezi in ga prične zmerjati:

»Se ti mar blede?! Bog te kaznuj! Zakaj si odbil snubce?!«

Nasradin-hodža ji odvrne:

»Ne brigaj se, žena! Če obredejo vse vasi, ne bodejo našli devotke s takim vrilnam. Prišli bodo ponjo, se boj se! Jaz vem, kaj delam! Mar bi bil kravo prodal, da je nisem tako hvalil?!«

Nasradin-hodža najde izgubljenega osla.

Neki človek je izgubil svojega osla, stopi k Nasradinu-hodži in ga prosi, naj vpraša ob priliki, ko bo med množico, če je kdo videl ali našel njegovega osla.

»Prav,« reče Nasradin-hodža.

Nekoliko dni pozneje se znajde Nasradin-hodža res med množico ljudi. Ko zapusti džamijo, stopi na neko vzvišeno mesto in vpraša:

»Oj, vi pravoverni! Kdo je med vami, ki ni v svojem življenju še nikdar pil ka-

ve in ne žganja, ki ni nikdar kadil in ne kvartal in ki se ni še nikdar zabaval v veseli družini? Ako je med vami takšen človek naj stopi predme, da ga vidim.«

Nihče od navzočih se ne javi, akoravno ni morebiti vsak izmed njih okusil vse to, kar je našel Nasradin-hodža. Je vendarle vsak okusil vsaj to ali ono. Vsi so mislili, da takega človeka sploh ne more biti med njimi.

A nenadoma se izviže neki človek iz množice in vsi se ozrejo nanj, da si ga ogledajo, on pa stopi pred Nasradina-hodžo in mu reče:

»Hodža, od vsega tega, kar si našel, nisem ničesar naredil. Nikdar še nisem srkal kave in nisem pil žganja, nisem kadil in sploh še nisem užil nikakršne sladkosti tega sveta.«

Nato se okrene Nasradin-hodža k zbranemu ljudstvu, išče z očmi onega, ki je izgubil osla in reče:

»Ej, mož, ki si osla izgubil, kje si? Pridi in vzemi tega, ker večjega in boljšega osla ne boš našel!«

LAHKO NAGNENJE K PREHLAJENJU? Prevelika občutljivost? Bolečine olajšuje in naredi tlo odporno masiranje in umivanje s pravim Fellerjevim Elzafluidom! Veliko močnejši, izdatnejši in boljše kakor francosko žganje. Kot kosmetikum že 25 let priljubljen za negovanje zob, zobnega mesa, ust in kože na glavi! S pakovanjem in poštno 3 dvojnat ali 1 špeciálna steklenica 24 dinarjev; 36 dvojnatih ali 12 špeciálnih steklenic 208 dinarjev in 5% doplatka razpošilja: lekarnar EUGEN V. FELLER, STUBICA DONJA, Elzafluid št. 344 Hrv.

Poljedelci in kmetijske zadruge pozor!

Nudimo

zajamčeno 16% rudninski superfosfat po Din 165—
za 100 kg vključno vreč, pri naročilu celih vagonov
franko postaja kupca.

Tovarna kemičnih izdelkov v Hrastniku.

Hipotekarna banka jugoslovanskih hranilnic v Ljubljani, Šelenburgova ulica šte. 4

se priporoča za vse v bančno stroko spadajoče posle. Sprejema denarne
vloge na knjžice in tekoči račun, ter daje vsakovrstne predložitve in kredit.

Nakup in prodaja valut in deviz.

Hamburg Amerika linija

United American lines inc.

Filijalka

Simon Kmetec, Ljubljana, Kolodvorska ul. 26.

Sprejema potnike v južno in severno Ameriko, izdaja točna pojavnika in prodaja vozne liste.

Odhod iz Ljubljane vsaki teden.

Glavno zastopstvo J. G. Drašković, Zagreb,

»B« cesta pri državnem kolodvoru,

PODRUŽNICE: Beograd: Balkanska ulica 25. Sušak: Jovo G. Ivošević, Karlovačka cesta 160. Split: Ante Buić, Diklecijanova obala 13. Grad: Ivo Lovričević, Brijuni: Gjergio J. Dimitrijević & Komp., Bulevard Kralja Aleksandra 187. Vol. Bečkerek: Dušan Lj. Mihajlović, Trg Kralja Petra 4.

Potnike do Hamburga spremlja družbeni uradnik.

Pri trgovcu pazi na znamko in na vtisnjene besede „GAZELA“-MILO

Korani!

Priznано najboljša
»peklenske kose« (Höllensensen),
priporoča založnik in samopro-
daja te znamke za Jugoslavijo.

tvrtika F. S. SKRABAR, Višnja gora.
Preprodajalcem ugodne cene!

Primešaj

„MASTIN“ krmi!

Enkrat na teden eno pest.

Ako Mastina v lekarnah, trgovinah
in konzumnih ne dobite, ga naročite
po pošti. 5 zavojev Mastina stane
28 dinarjev in se jih pošlje poštnine
prosto na dom.

Mazilo zoper garje (našol-mazilo)
uniči pri ljudeh garje, lišaj, srbečico,
kožne bolezni in lupuščaje; pri živini
uniči garje. Lonček tega mazila velja
po pošti 20 kron.

Lekarna Trakoci
v Ljubljani (Slovenija) zraven rotovža.

Kumno, janež, rdečo deteljo,
semenjsko ajdo, lipovo cvetje,
suhe gobe i. t. d.

plačuje najbolje
SEVER & KOMP.
Ljubljana, Wolfova ul. šte. 12.

Kostanjev les

za tanin kupujem vsako množino. Ponudbe
s cenno franko vagon v Sloveniji in množino
na RUDOLF ZORE & Komp.
Ljubljana, Gledališka ulica šte. 7/II.

Najboljši dalmatinski portland cement

iz splitske tovarne oddaja
EKONOM, osrednja gospo-
darska zadruga
v Ljubljani

Kolodvorska ulica št. 7.

Najboljši material za pokriva-
nje streh. Prevzamem tudi črno-
pokrivaška dela, strehe iz lesne-
ga cementa in strešne lепенke.

Skladišče:

Maks Ussar

Maribor

Gregorčičeva ul. št. 17

Pozor, kmetovalci!

zelo lepa semenska ajda
se dobi po najnižjih
cenah pri „Eko-
nomu“ osred-
nji go-
spodarski zadrugi, Lub-
ljani, Kolodvorska ul. 7.

Ustanovljeno
leta
1910

KAMENIT
TOVARNA UMETNEGA
SKRILJA IN
ELEKTRARNA
Družba
K.O.Z.

LAŠKO
Slovenija

Dolgoletna

garancija

za dobro

kakovost!

Cenejša kakor ilovna opeka!

Kamenit sestoji iz azbesta (kamen) in portland-cementa, vsled tega je taka streha
vedno močnejša in ne zahteva nobenega popravila. Dolžnost vsakega
posestnika strehe je, da si naroči večno trpežno in ognja varno streho iz

Kamenita.

Zahtevajte brezplačno ponudbe in obiske!

TRGOVSKA BANKA D. D., LJUBLJANA

PODRUŽNICE:

Maribor
Novo mesto
Rakek
Slovenjgradec
Slovenska Bistrica

Šelenburgova ulica šte. 1

(PREJ SLOVENSKA ESKOMPTNA BANKA)

KAPITAL in REZERVA Din 17.500.000.—

Izvršuje vse bančne posle najtoč-

neje in najkulantneje.

Brzjavlj: Trgoška

Telefoni: 139, 146, 458

EKSPozITURE:

Konjice
Meža-Dravograd
Ljubljana (me-
njajnica v Kolo-
dvorski ulici)